

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПАСХАЛЬНА (Цикл В)

Друге читання цієї неділі є дуже втішним. Святий Іван каже, що якщо хтось згрішить, Ісус продовжує заступатися за нас перед Отцем.

Богослови сперечаються, чи можна сказати, що Ісус все ще молиться до Отця, чи Він просто показує Йому Свою людяність і славні рани Своїх Страстей. Ісус справді заступається. У такий спосіб він продовжує висловлювати свою любов до всіх нас. Хоча справа Відкуплення вже завершена, її плоди ще потрібно застосувати. І, як каже святий Іван, Ісус не байдужий до життя християн.

Яка втіха думати, що Христос, завжди живий, ніколи не перестав заступатися за нас, що ця молитва і ця ектенія є ніби душею святої жертви Меси, і що до неї ми завжди можемо приєднати свою! Важко думати інакше, адже Ісус через Втілення назавжди поєднав Себе з людиною. Його людяність не була просто формою роботи, необхідною для спасіння, ні. Це Його людяність, яку Він отримав у Воплоченні. Це Його людяність, яку Він прийняв в лоні Діви Марії, з якою ходив по Палестині і спілкувався з людьми і яка, врешті-решт, прийняла на себе удари страстей і була пронизана цвяхами і списом на хресті. І вона назавжди залишилася з таким людством, як наше, на небі. Тож логічно, що він продовжує заступатися за людство. Насправді, Ісус оголошує своїм апостолам, що пошле їм іншого Заступника: він каже "іншого", тому що перший Заступник - це він сам.

Водночас святий Петро в першому читанні називає Ісуса "Праведником". Той, хто не вчинив жодного гріха, послужив умилостивленням для всіх. Заступництво Ісуса - це не просто прохання прощення за наші гріхи, але Він є жертвою, яка принесла Себе в жертву за гріхи, як каже Іван, не тільки за наші, але й за гріхи всіх людей. У Ньому спасіння всіх людей. Це дивовижна річ. Він не тільки бере на Себе нашу провину і платить за неї, але й продовжує заступатися за нас. Це любов на любов, безмежна любов.

Знати, що любов - це мета нашого життя. Вічне життя полягає в тому, щоб куштувати її без міри і назавжди. Ось чому апостол Іван також вказує на те, що пізнання Ісуса тягне за собою дотримання Його заповідей. Не можна посправжньому пізнати Ісуса і водночас не намагатися відповідати Його любові.

Промова Петра, яка відтворює перше читання, також показує нам, що ніколи не пізно почати любити Його. Мовою, просякнутою божественним милосердям, він говорить: "Покайтеся і наверніться, щоб ваші гріхи були стерті". І каже це після того, як пригадує слова Христа на хресті: "Ви відкинули святого..... Але я знаю, браття, що ви зробили це через невігластво, і ваша влада вчинила так само". У цих словах немає злоби, немає осуду, лише запрошення пізнати Божу любов і вступити з Ним у стосунки дружби.

Просімо Діву Марію супроводжувати нас у цьому процесі дружби, бо чим більше ми входимо в споглядання Божої таємниці, тим більше дивуємося тому милосердю, яке не має меж.

Бог не тільки любить нас, але й сам є Любов'ю.